

KRÓTKIE DONIESIENIA

SHORT COMMUNICATIONS

240. Nowe stanowiska kilku chrząszczy z rodzin *Bruchidae* i *Chrysomelidae* (*Coleoptera: Chrysomeloidea*) w Polsce

New records of some *Bruchidae* and *Chrysomelidae* (*Coleoptera: Chrysomeloidea*) from Poland

KEY WORDS: *Coleoptera*, *Bruchidae*, *Chrysomelidae*, new records, Poland.

Bruchus brachialis FAHRAEUS, 1839

- Nizina Wielkopolsko-Kujawska: rezerwat „Wzgórze Joanny” ad Milicz, 12 V 1997, 1 ex., leg. M. WANAT.

Ciepolubny gatunek, rozmieszczony głównie w południowej Europie, obecnie w ekspansji na północ. Do niedawna znany tylko z okolic Cieszyna, od kilku lat regularnie łowiony we Wrocławiu. Stanowisko z okolic Milicza jest pierwszym na Nizinie Wielkopolsko-Kujawskiej i najbardziej na północny-wschód wysuniętym w Europie.

Sermylassa halensis (LINNAEUS, 1767)

- Pojezierze Mazurskie: Osowiec nad Biebrzą, 22 VII 1997, 2 exx., leg. M. WANAT.

Atlantycki gatunek, notowany z 8 krain, ale jedynie w południowo-zachodniej Polsce części. Nowy dla Pojezierza Mazurskiego.

Longitarsus pinguis WEISE, 1888

- Beskid Wschodni: rezerwat „Góra Sobień” ad Sanok, 24 V 1998, 2 exx., leg. M. WANAT.

Gatunek ten należy do szczególnie rzadko zbieranych. Jego areal obejmuje głównie południowo-wschodnią Europę, Azję Mniejszą i Syrię. W Europie Środkowej notowany sporadycznie, a w Polsce złowiony tylko raz na górze Wdżar koło Czorsztyna w Pieninach.

Minota obesa (WALTL, 1839)

- Beskid Wschodni: Zwierzyn ad Lesko, 25–26 V 1998, 1 ex., M. WANAT.
- Bieszczady: Dolina Terebowca, 21 VII 1994, 1 ex., L. BOROWIEC.

Gatunek *Minota obesa* sensu lato został rozbity na pięć samodzielnych taksonów gatunkowych. Ich rozmieszczenie nie jest do końca poznane. W Polsce występują dwa gatunki: *Minota obesa* (WALTL) notowany do tej pory tylko z Sudetów Zachodnich i Gór Świętokrzyskich, oraz *Minota carpathica* HEIKERTINGER notowany z Karpatów i Sudetów Wschodnich. Stanowiska ze Zwierzynia i Doliny Terebowca wskazują na obecność gatunku *Minota obesa*

(WALTL) także w Karpatach Zachodnich. Być może jest on szerzej rozpowszechniony na pogórzu i w niższych partiach górskich, podczas gdy w wyższych partiach gór zastępuje go *M. carpathica* HEIK.

Cassida pannonica SUFFRIAN, 1844

– Puszcza Białowieska: Siemianówka, 15 VII 1998, 1 ex., leg. M. WANAT.

Rzadki gatunek, choć szeroko rozmieszczony od Francji po Azję Środkową, głównie na terenach o charakterze kserotermicznym. W Europie Środkowej niezbyt częsty, głównie w jej południowych częściach. W Polsce notowany tylko z Niziny Mazowieckiej, Wyżyny Małopolskiej, Roztocza i Niziny Sandomierskiej, ale na znanych do tej pory stanowiskach obserwuje się w ciągu ostatnich lat wyraźny wzrost liczebności (obserwacje autora); ostatnio podano go też z południowej Białorusi, co może świadczyć o ekspansji tego gatunku. Stanowisko z Puszczy Białowieskiej jest obecnie najdalej na północ wysuniętym w Europie.

Koleżdze M. WANATOWI pragnę serdecznie podziękować za przekazanie większości chrząszczy podawanych w tej notatce.

Lech BOROWIEC, Wrocław

241. Nowe stanowiska dwóch rzadkich gatunków z rodzaju *Aegialia* LATREILLE, 1807 (*Coleoptera: Scarabaeoidea*)

New localities of two rare species of the genus *Aegialia* LATREILLE, 1807 (*Coleoptera: Scarabaeoidea*)

KEY WORDS: *Coleoptera, Scarabaeoidea, Aegialia*, new records, Poland.

Śród trzech krajowych gatunków z rodzaju *Aegialia* LATR., jedynie *A. arenaria* (F.) notowana jest w naszym kraju nieco częściej, głównie w pasie nadmorskim. Dwa pozostałe gatunki podawane są niezwykle rzadko, stąd wszelkie nowe obserwacje w sposób istotny poszerzają naszą wiedzę na temat ich upodobań ekologicznych i rozmieszczenia w Polsce.

Aegialia (Rhysothorax) rufa (FABRICIUS, 1792)

– Pobrzeże Bałtyku: Woliński Park Narodowy, VV78 Wiśłka, 2 VII 1991, 1 ex., leg. A. MELKE, nad brzegiem jeziora.

Gatunek znany w Polsce zaledwie z trzech krain. Z Pobrzeża Bałtyku wykazywany ostatnio na początku wieku.

Aegialia (Psammoporus) sabuleti (PANZER, 1797)

– Nizina Mazowiecka: ED01 Zegrze [distr. Pułtusk], 1 V 1948, 1 ex., leg. R. BIELAWSKI, po wiosennych wylewach.

– Bieszczady: FV15 Wetlina, 7 VI 1986, 1 ex., leg. T. MAJEWSKI, pod kamieniem nad brzegiem strumyka.

Gatunek znany w Polsce z pojedynczych stanowisk w 11 krainach. Z Niziny Mazowieckiej podany na początku wieku, z Bieszczad wykazany z Soliny.

Pragnę podziękować wymienionym w tekście Osobom za przekazanie mi okazów dowodowych.

Marek BUNALSKI, Poznań